

5. பாளையக்காரர் கிளர்ச்சி I

நவாபுகள்-ஆங்கிலேயர் ஆகியோருக்கு எதிராகப் பாளையக்காரர்கள்
மேற்கொண்டது அறப்போர்.

- இராஜா காளிதாஸ்.

5.1 பாளையப்பட்டு முறை

தமிழ் நாடு விஜய நகரப் பேரரசின் பகுதியாக இருந்த போது இராணுவ ஆளுநர்களின் கீழ் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஆளுநர்கள் அமரநாயக்கர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் ஆட்சி செய்த பகுதிகள் அமரநாயக்கதானங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. விகவநாத நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் (1529-1564) அவரது தளவாய் அரியநாத முதலியாரால் உருவாக்கப்பட்ட 72 பாளையங்கள் மதுரை நாயக்கர்கள் காலத்துக்குப் பின்னரும் நீடித்தன. செஞ்சி நாயக்கர்களும் இந்த பாளையப்பட்டு முறையையே பின்பற்றினர். இத்தகைய நிலப்பாகுபாட்டு முறை தமிழ் நாட்டுக்குப் புதிது; பாளையக்காரர்களும் புதியவர். துவக்கத்தில் பெரும்பான்மையான பாளையக்காரர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து வந்த இராணுவத் தலைவர்களாக இருந்தனர். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் விஜய நகரப் பேரரசு பலவீனப்பட்ட போது இப்பாளையக்காரர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படலாயினர். இவர்கள் தங்களது சுதந்திரத்தில் ஆர்க்காட்டு நவாபுகளும் ஆங்கிலேயரும் தலையிட்டதை விரும்பவில்லை; எதிர்த்தனர். அதன் விளைவே பாளையக்காரர் கிளர்ச்சி.

5.2 பாளையம்

ஆந்திர நாயக்கர்கள் ஆட்சி செய்வதற்கு வசதியாகத் தமிழ் நாடு பல பாளையங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பாலமு என்று தெலுங்கிலும், பாளையம் என்று தமிழிலும் கையாளப்படும் இச்சொல் துவக்கத்தில் இராணுவ முகாமைக் குறித்தது. பின்னர் மாவட்டத்துக்கு இணையான இப்பாளையங்கள் ஆள்நிலப் பகுதியைக் குறிப்பதாயிற்று. பாளையங்கள் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட நிர்வாக மையங்களாகத் திகழ்ந்தன. இவை புதிய அரசியல் அமைப்புகளாக (Political Units) உருப்பெற்றன. ராமநாதபுரம், சிவகங்கை, உடையார்பாளையம், அரியலூர், பாஞ்சாலங்குறிச்சி ஆகியவை வலிமைமிக்க முக்கிய பாளையங்களாகும். பொதுவாக இவற்றைத் தெலுங்கு பாளையங்கள், தமிழ் பாளையங்கள் என்று பிரிப்பதுண்டு. நெல்கட்டும்செவல், சிவகிரி, சாத்தூர், அழகாபுரி போன்ற மேற்குப் பாளையங்களை தமிழ் பேசும் பாளையக்காரர்கள் ஆட்சி செய்தனர். மாறாக, எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி, கடல்குடி போன்ற கிழக்குப் பாளையங்கள் தெலுங்கு பேசும் பாளையக்காரர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன.

5.3 பாளையக்காரர்

பாளையத்தின் சொந்தக்காரத் தலைவர் பாளையக்காரர் என்று அழைக்கப் பட்டார். இவர்கள் பாளையங்கள் மீது பரம்பரை உரிமை பெற்றிருந்தனர்; கோட்டைகளைக்

கட்டிக் கொண்டு பாதுகாப்புடன் இருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக மதுரையை ஆட்சி செய்த விசுவநாத நாயக்கர் மதுரையை மறுசீரமைத்த போது மீனாட்சி அம்மன் கோயில் உள்ளிட்ட நகரைச் சுற்றி அகழிகளுடன் கூடிய இரட்டைச் சுவர்களுடன் கோட்டையைக் கட்டினார். கோட்டையைச் சுற்றி பாளையக்காரர்களின் அலுவலகங் களுக்காக 72 இரட்டை அடுக்குக் கட்டடங்களையும் கட்டினார். 1841 இல் பிரிட்டிஷ் கலெக்டர் பிளாக் பெர்ன் (Black Burn) மதுரை நகரை விரிவுபடுத்துவதற்காக இக்கோட்டை அரண்களை அகற்றிவிட்டார்.

பாளையக்காரர்கள் நாயக்கரின் பிரதிநிதிகளாக செயல்பட்டனர். அவர்கள் தங்களது நடவடிக்கைகளுக்கு நாயக்கருக்குப் பொறுப்பானவர்கள். பாளையக்காரர்களின் பிரதான பணி வரி வசூலித்தல் ஆகும். வசூலித்த வரித்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நாயக்கருக்கு திறையாகச் செலுத்திவிட்டு எஞ்சிய பங்கைக் கொண்டு பாதுகாவல் படையைப் பராமரித்து சொந்த செலவுக்கும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாளையத்தை நிர்வகித்தல், மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல், சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டல், நீதி வழங்கல், நாயக்கருக்குத் தேவைப்படும்போது படை வீரர்களை அனுப்புதல் போன்றவை பாளையக்காரரின் பிற பொறுப்புகளாகும்.

5.4 பாளையக்காரர் ஆட்சி முறை

ஒவ்வொரு பாளையமும் கிராமங்களின் தொகுப்பாகும். பாளையத்தின் அதிபரான பாளையக்காரர் தனக்கு உதவி செய்ய அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும் நியமித்துக் கொண்டார். அமைச்சர்கள் சேனாதிபதிகளாகவும் இருந்தனர். தளவாய் சேனாதிபதிகளுக்குத் தலைவர். பாளையக்காரர் தளவாய் மூலமாக நாயக்கருடன் தொடர்பு கொண்டார். நடைமுறையில் ஒவ்வொரு பாளையக்காரரும் தர்பாரில் அமர்ந்து காட்சியளித்து ஒரு மன்னரைப் போன்று தன்னிச்சையாக படாடோபமாக நடந்து கொண்டார். பாளையக்காரர் ஆட்சி முறை ஒரு வகையான இராணுவ முடியாட்சி என்று கூறலாம்.

5.4.1 நிலமானிய முறை

பாளையக்காரர் ஆட்சி நிலமானிய முறை (Feudalism)யை மையமாகக் கொண்டு கழன்றது. விளை நிலம் தான் வருவாயின் ஊற்று; வாழ்க்கையின் ஆதாரம்; அரசாங்கத்தின் உயிர் மூச்சு. எனவே, பாளையக்காரர் வளமிக்க நிலத்தைத் தன் சொந்த உபயோகத்துக்கு வைத்துக் கொண்டு எஞ்சியவற்றைப் பிற பிரமுகர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தார். பிரமுகர் குத்தகைதாரர்கள் இருவேறு கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்: 1) அரசாங்கத்துக்கு நிலவரி செலுத்த வேண்டும்; 2) நெருக்கடி நேரத்தில் நாயக்கருக்கு இராணுவ உதவி செய்ய வேண்டும். எனவே, ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஒரு போர் வீரராகவும் இருக்க வேண்டும்!

பாளையக்காரர் நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர் ஆயினும் உழவர்களே விளைச்சலுக்குக் காரணமாக இருந்தனர். பயிர் சாகுபடி இவர்களின் உழைப்பைப் பொறுத்தே இருந்தது. உழவர்கள்தான் நிலத்தை உழுது, விதைத்து, பயிரை வளர்த்துப்

பாதுகாத்து, சாகுபடி செய்து, விளைச்சலை ஒப்படைப்பவர்கள். எனினும் இவர்கள் வசிப்பதற்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச விளைபொருளை ஊதியமாகக் கொடுத்து விட்டு மீதியைப் பாளையக்காரர் பெற்றுக் கொள்வார். குடும்பத் தேவைகளுக்கு உழவர்கள் பாளையக்காரரிடமிருந்து பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ கடன் பெற்று, வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் கொத்தடிமைகளாக வாழ்க்கையின் விளிம்பிலேயே இருந்தனர். சுருங்கக்கூறின், உழவர்கள் கடனில் பிறந்து, கடனில் வசித்து, கடனைத் தன் வாரிசுகளுக்கு விட்டுச் சென்றனர்!

நிறை குறை

விளைநிலம் விளைச்சலைப் பொறுத்து கரிசல், செம்மண், பொட்டல், களிமண் பூமி என்று வகைப்படுத்தப்பட்டது. பொதுவாக விளைச்சலில் பாதி பாளையக்காரரின் பங்காக இருந்தது. இப்பங்கு பொதுச் செலவு என்று அழைக்கப்பட்டது! அதாவது பொதுக் காரியங்களுக்காகப் பெறப்பட்ட பங்காகக் கருதப்பட்டது. சரியான விளைச்சல் மதிப்பீட்டு முறையும், முறையான 'மாமூல்' அளவும் இல்லாமையால் பாளையக்காரர் தன் தேவைக்கேற்ப தன் பங்கை யதேச்சையாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டார். இதனால் விவசாயிகளும், உழவர்களும் பல்வேறு முறைகேடுகளுக்குப் பலியாயினர். இச்சுரண்டலிலிருந்து தப்பிக்க அவர்கள் விளைச்சலைப் பற்றிய தவறான தகவல்களைத் தந்தனர்; பொய்க் கணக்கைக் கொடுத்தனர். இதனால் வரி ஏய்ப்பு வழக்கமாகிவிட்டது. இது ஏமாற்றுவோருக்கும் ஏமாற்றப்படுவோருக்குமான போட்டியாக இருந்தது. இதைக் கொடுமையாக வரி வசூலிப்போருக்கும் வரி ஏய்ப்போருக்குமிடையேயான போராட்டம் என்று வர்ணிக்கிறார் பேராசிரியர் கே.ராஜய்யன்.

5.4.2 ஊர்க்காவல் முறை

ஊர்க்காவல் முறை தமிழ் நாட்டின் பாரம்பரிய உள்ளூர் பாதுகாப்பு முறையாகும். காவல்காரர்கள் ஊர்ப் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர். எனினும், தமிழ்நாடு விஜய நகரப் பேரரசின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் இருந்தவரை ஊர்க்காவல் முறை பின்பற்றப்படவில்லை. பின்னர் நாயக்கர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படத் துவங்கிய போது இப்பாரம்பரியப் பாதுகாவல் முறை புதுப்பிக்கப்பட்டு பின்பற்றப்பட்டது. காவல்களுக்கான ஊதியம் பணமாகவோ பொருளாகவோ கொடுக்கப்பட்டது. ஊர்க்காவல் முறை தலக்காவல் என்ற பெயரில் செயல்பட்டது. இக்காவல் முறையின் காரணமாக கிராம மக்கள் அச்சமின்றி இருந்தனர்; பயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன; கிராமங்கள் திருடர்களின் தாக்குதலினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டன.

5.4.3 தற்காப்புப் படை

பாளையக்காரர்கள் தங்களது பாதுகாப்புக்காகவும், பகட்டு வாழ்க்கைக்கும், சமூக அந்தஸ்துக்காகவும் சொந்த தற்காப்புப் படையை வைத்திருந்தனர். பாளையக்காரர் எங்கு சென்றாலும் இப்படையின் ஒரு பிரிவினர் அவருடன் செல்வர். தற்காப்புப் படையில் மூன்று பிரிவினர் இருந்தனர்: 1) அமரும் பணியாளர்கள். இவர்கள் பாளையக்காரர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடி

வருபவர்கள். இவர்களுக்கு நிலம் மானியமாக வழங்கப்பட்டது. 2) கட்டுப்படி பணியாளர்கள். இவர்கள் பாளையக்காரர்களுக்குப் போர்த் தளவாடங்களைத் தயாரித்துக் கொடுப்பவர்கள். இவர்களுக்கும் நிலம் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. 3) கைக் கூலிகள். இவர்கள் அவசரத்துக்குப் பயன்படக்கூடியவர்கள்; ஆயுதம் ஏந்தி போரிடக் கூடியவர்கள். இவர்கள் 'கூலிக்கு மாறடிப்பவர்கள்'. இவர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு இன்மையால், வேலையின்றி இருக்கும் போது கொலை, கொள்ளை, திருட்டு போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

5.4.4 போர் முறை

பாளையக்காரர்கள் பெயரளவுக்கு நாயக்கருக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களேயன்றி நடைமுறையில் இவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டனர். இவர்களது சொல்லே சட்டமாக இருந்தது. பாளையக்காரர்கள் அரண்களோடு கூடிய கோட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு எதிரிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். பெரும் தாக்குதல்களையும் கோட்டைக்குள் இருந்து கொண்டே எதிர்கொண்டனர். கோட்டைகளைத் தாண்டிச் சென்று இவர்களை வெல்வது கடினம்.

பாளையக்காரர்கள் பல்வேறு போர்க் கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர். நாட்டுத் துப்பாக்கிகளும், வேல் கம்பு, ஈட்டிகளும் இவர்களது பிரதான ஆயுதங்கள். இவற்றோடு பீரங்கி, கைத்துப்பாக்கி, போர் வாள், குத்து வாள், கேடயம், கூர்ங்கோல், வில்-அம்பு, கவண், ஈட்டி, உந்துவாணம், தாக்கித் திரும்பும் வாள்தடி போன்ற ஆயுதங்களையும் கையாண்டனர்.

பாளையக்காரர்கள் பொதுவாக எதிரிகளை நேரடியாகவோ அல்லது மறைந்திருந்து தாக்கும் போர் உத்திகளைப் பின்பற்றினர். அடர்ந்த காடுகளைப் பதுங்கிடங்களாகக் கொண்டு எதிரிகள் மீது எதிர்பாரா நேரத்தில் பாய்ந்து தாக்கிப் பேரழிவை ஏற்படுத்துவர். எதிரியின் குதிரைப் படையை இவர்களது கூர்ங்கோல் வீரர்கள் சுற்றி வளைத்துத் திடீர்த் தாக்குதல் நடத்திச் செயலிழக்கச் செய்வர். இவர்களுக்குத் துணையாகப் பீரங்கிப் படையினரும், துப்பாக்கி ஏந்திகளும் போரில் கலந்து கொள்வர். படைப் பிரிவினர் அனைவரும் கூட்டுத் தாக்குதல் நடத்தி எதிரிகளின் படைகளைத் திக்குமுக்காடச் செய்வர்.

5.4.5 தனிக்காட்டு ராஜாக்கள்

கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேல் (1650-1760) பாளையக்காரர்கள் தமிழ் நாட்டில் தனிக்காட்டு ராஜாக்களாகச் செயல்பட்டு வந்தனர். பல்வேறு வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி இவர்களது தனித்தன்மையையும், சுதந்திரத்தையும், செல்வத்தையும், செல்வாக்கையும் பெருக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் பயத்தாலும், நயத்தாலும், வீரதீர பராக்கிரமச் செயல்களாலும் பாளைய மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தனர். நாயக்கர் ஆட்சி பலவீனமாக இருக்கும் போது பாளையக்காரர்கள் அரசாங்க கிராமங்களை (Cucar, Villages) ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். உள்ளாட்சி நிர்வாகிகளைப் பயமுறுத்திப் பணியவைத்து அவர்களிடமிருந்து மாமூல்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அரசாங்கத்துக்கு இராணுவ உதவி செய்து அரசாங்கத்தின் ஆதரவைப் பெற்றனர். அரசாங்க

பெருக்கிக் கொண்டனர். கிராமங்களை இராணுவ முகாம்களாக உருமாற்றம் செய்தனர். அரசாங்கம் நெருக்கடியில் இருக்கும் போது எதிர்க்கவும் செய்தனர்.

5.4.6 குறிப்பிடத்தக்க பாளையக்காரர்கள்

தமிழ் நாட்டில் நூற்றுக்கணக்கான பாளையக்காரர்கள் இருந்தனர். மதுரை நாட்டில் மட்டும் 72 பாளையங்கள் இருந்தன. விஜய நகர ஆட்சியின் போது மட்டும் 200க்கும் மேற்பட்ட பாளையக்காரர்கள் இருந்தனர். மதுரை நாயக்கர்கள் காலத்தில் (1549-1736) மதுரை, திருச்சி, தஞ்சை, செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளில் பாளையக்காரர்கள் இருந்தனர். பின்னர் இவர்கள் தமிழ் நாட்டின் நான்கு திக்குகளிலும் தங்களது ஆட்சியை அமைத்துக் கொண்டனர். கொங்கு நாட்டில் மட்டும் 10 பலமிக்க கவுண்டர் பாளையக்காரர்கள் இருந்தனர்! தென்னிந்தியாவிலேயே கொங்கு நாட்டில் தான் அதிக எண்ணிக்கையில் பாளையங்கள் இருந்தன. நெல்கட்டும்செவல் (மதுரை); பாஞ்சாலங்குறிச்சி, எட்டயபுரம் (மதுரை-திருநெல்வேலி); சிங்கம்பட்டி (திருநெல்வேலி); கன்னிவாடி, விருப்பாட்டி (மதுரை-திண்டுக்கல்); காளகஸ்தி (சந்திரகிரி); மதுராந்தகம் (சந்திரகிரி-வேலூர்) பாளையக்காரர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

5.5 ஆர்க்காட்டு நவாபுகளின் கீழ் பாளையக்காரர்கள்

1736 ஆம் ஆண்டு மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி வீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர் பாளையங்கள் குழப்பக் காடுகளாயின. 1690களில் மதுரை நாயக்கர் நாடு ஆர்க்காட்டு நவாபுகளின் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. நாயக்கர்களுக்குப் பதில் நவாபுகள் பாளையக்காரர்களின் மேலதிகாரிகளாயினர். பாளையக்காரர்கள் நவாபுகளுக்குக் கப்பம் கட்டும் கட்டாயத்துக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்த ஆட்சி மாற்றத்தைப் பாளையக்காரர்கள் விரும்பவில்லை; வேறு வழியின்றி ஏற்றுக் கொண்டனர். 1750களில் ஆர்க்காட்டு நவாபுகள் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வந்தபோது அவர்கள் பாளையக்காரர்களின் புது மேலாண்மைக்கு ஒரு மேல்நிலக்கழாராயினர்! ஆங்கிலேயர் வரி வசூலைத் தீவிரப்படுத்திய போது அவர்களுக்கும் பாளையக்காரர்களுக்குமிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன; இந்த மோதல்கள் கிளர்ச்சிகளாக மாறின.

5.6 போராளி பூலித்தேவன், 1715-1767

5.6.1 புலித்தேவன் என்ற பூலித்தேவன்

1715 செப்டம்பர் முதல் தேதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோயிலுக்கு அருகாமையில் உள்ள ஆவுடையார்புரம் என்ற கிராமத்தில் சித்திரபுத்திர தேவருக்கும், சிவஞான நாச்சியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார் பூலித்தேவன். இவருக்கு இளமையிலேயே தமிழார்வமும், கவிதைப்பாடும் திறனும், சுயமரியாதையும், சுதந்திர உணர்வும் இயல்பாகவே அமைந்திருந்தன. வீரமிக்க பூலித்தேவன் புலியைக் கொன்றதால் இவருக்குப் புலித்தேவன் என்ற பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். இவருக்கு இயற்பெயரைவிட காரணப் பெயரான புலித்தேவன் என்ற பெயரே மக்கள் மனதில் நிலைத்துவிட்டது; அதுவே மரபுவழிப் பட்டப்பெயராகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

5.6.2 நெல்கட்டான் செவல்

பூலித்தேவன் பிறந்த ஆவுடையார்புரத்து மக்கள் மதுரை நாயக்க மன்னர்களுக்கு நெல்லைக் கப்பமாகக் கட்டி வந்தமையால் அந்த ஊர் நெல்கட்டும் செவல் என்று அழைக்கப்பட்டது. பூலித்தேவன் நெல்கட்டும் செவல் பாளையக்காரர் பொறுப்பேற்ற பிறகும் தம் மக்கள் கப்பக்காணிக்கை செலுத்துவதை விரும்பவில்லை. எனவே, ஆர்க்காட்டு நவாபு முகமது அலி ஆங்கிலேயரின் துணைகொண்டு நிலவரி வசூலைத் தீவிரப்படுத்திய போது பூலித்தேவன் வரி செலுத்த மறுத்தார். இவர் நெல்லைக் கப்பமாகக் கட்ட மறுத்தமையால் நெல்கட்டும் செவல் நெல்கட்டான் செவல் ஆயிற்று. இப்பெயர் மாற்றம் பூலித்தேவனின் போராட்ட உணர்வின் சின்னமாகத் திகழ்ந்தது.

5.6.3 முதல் மோதல், 1755

ஆற்காட்டு நவாபு முகமது அலி மதுரையை கர்நாடகத்துடன் இணைத்துக் கொண்ட பிறகு (1736) ஆங்கிலக் கம்பெனியின் ஆதரவோடு ஆதிக்கம் செலுத்த முற்பட்டபோது தென்கோடி தமிழ் நாட்டுப் பாளையக்காரர்கள் அம்முயற்சியை எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பை ஒருமுகப்படுத்தி வடிவம் கொடுத்தார் பூலித்தேவன். வினை வலியும் தன் வலியும் மாற்றான் வலியும் துணை வலியும் தூக்கிச் செயல் (குறள் 471) என்ற குறள் நெறியை நன்கறிந்த பூலித்தேவன் எண்ணித் துணிந்து நவாப்-ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தார். அவர் ஒத்த மனப்பான்மையுடைய பிற பாளையக்காரர்களின் துணை கொண்டு சவாலை எதிர்க்கொள்ளத் தீர்மானித்தார். மேற்குப்புறப் பாளையக்காரர்களைக் கொண்ட 'மேற்குக் கூட்டமைப்பை' (Western Confederacy) உருவாக்கினார். ஆர்க்காட்டு நவாபின் மகன் மாபஸ்கான் தலைமையிலான படையை பூலித்தேவனின் கூட்டணி தோற்கடித்தது. பூலித்தேவனின் முதல் மோதல் வெற்றி பெற்றது. இதன் மூலம் ஆங்கிலேயரின் ஆதரவோடு தோற்றுவிக்கப்பட்ட நவாபின் ஆதிக்க முயற்சியை முறியடிக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தார் பூலித்தேவன்.

5.6.4 முற்றுகை முறியடிப்பு, 1755

மாபஸ்கான் பூலித்தேவனின் கூட்டணிப் படையிடம் தோல்வியடைந்த பின் ஆர்க்காட்டு நவாபு ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடினார். நவாபின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆங்கிலக் கம்பெனி திருச்சிக்கும் கன்னியாகுமரிக்கும் இடைப்பட்ட பாளையங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரும் நோக்குடன் ஹெரான் (Heron) தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பியது. அப்படை பல பாளையங்களைப் பணிய வைத்துவிட்டுத் திரும்பும் வழியில் ஹெரான் நவாபின் மேலாதிக்கத்துக்குப் பணிய மறுத்த பூலித்தேவனுக்குப் பாடம் கற்பிக்க முடிவு செய்தார். நெல்கட்டான் செவல் முற்றுகையிடப்பட்டது. இந்த முற்றுகையைப் பற்றி முன்கூட்டியே ஒற்றர் மூலம் அறிந்திருந்த பூலித்தேவன் தக்க முன்னேற்பாட்டுடன் ஹெரானின் தாக்குதலை எதிர்க்கொண்டார். ஆங்கிலப் படைக்குத் தேவையான பொருட்கள் கிடைக்காமல் செய்தார். நெல்கட்டான்செவல் முற்றுகை முறியடிக்கப்பட்டது. ஹெரான் புறமுதுகிட்டுப் பின்வாங்கினார். ஆங்கிலப் படை பூலித்தேவனிடம் தோற்றது.

பூலித்தேவனின் அர்ப்பணிப்புப் படை, தீர்க்கமான தலைமை, ராஜதந்திரம் இவ்வெற்றிக்குக் கைகொடுத்தன.

5.6.5 களக்காடு முற்றுகை, 1755

பூலித்தேவனிடம் தோல்விகண்ட மாபஸ்கான் மீண்டும் தன் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு மீண்டும் பாளையப் படையுடன் மோதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மாபஸ்கான் திட்டத்தை முன்கூட்டியே அறிந்த பூலித்தேவன் ஆர்க்காடு நவாபின் பணியிலிருந்த திறமைமிக்க முடேமியா (Mudemiah), மியான் (Mian), நபிகான் (Nabi Khan) போன்றோரைத் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டார்! அதுமட்டுமல்ல. திருவிதாங்கூர் மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மாவிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 4000 போர் வீரர்களை வரவழைத்தார் பூலித்தேவன். வழக்கம்போல மறவர் படை அவருக்குத் துணை நின்றது.

பூலித்தேவனின் கூட்டணிப் படை மாபஸ்கானின் குதிரைப் படையை இடைநிறுத்தி நிலைகுலையச் செய்தது. மாபஸ்கான் வசமிருந்த களக்காடு கோட்டையை முற்றுகையிட்டார். அந்நிலையில் திருவிதாங்கூரில் வெடித்த கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காக தன் வீரர்களை விலக்கிக் கொண்டார் மார்த்தாண்டவர்மா. எனினும் மாபஸ்கான் களக்காடு கோட்டையைத் திரும்பப் பெற முடியாமல் தடுத்துவிட்டார் பூலித்தேவன். களக்காடு முற்றுகை பூலித்தேவரின் பெருமையை மேலும் உயர்த்தியது.

5.6.6 மீண்டும் முற்றுகை, 1755

மாபஸ்கான் களக்காட்டை பூலித்தேவரிடமிருந்து மீட்கத் தீர்மானித்தார். அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஆர்க்காடு நவாபும் ஆங்கிலேயரின் ராணுவ உதவியைப் பெற்றுத் தந்தார். இம்முறை தேவையான உணவுப் பொருள்களையும், கூடுதல் படையுடனும் மாபஸ்கான் களக்காடு நோக்கி வந்தார். இதை முன்கூட்டியே அறிந்த பூலித்தேவன் மாபஸ்கான் படையீது திடீர்த் தாக்குதலை நடத்தினார்; பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இத்திடீர்த் தாக்குதல் நவாபுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. மாபஸ்கான் களக்காட்டை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றும் முயற்சியைக் கைவிட்டு திருநெல்வேலி முகாமுக்குத் திரும்பினார்!

5.6.7 செவலுக்குச் சவால், 1755-1756

பூலித்தேவனின் கோட்டையான நெல்கட்டான்செவலைக் கைப்பற்றிவிட்டால் பூலித்தேவனைப் பணிய வைத்துவிடலாம் என்று எண்ணிய மாபஸ்கான் மீண்டும் அதை முற்றுகையிட்டார். பூலித்தேவன் கூடுதல் படையினருடன் நெல்கட்டான்செவல் கோட்டையைப் பலப்படுத்தியிருந்தமையால் மாபஸ்கானின் முயற்சி இம்முறையும் வெற்றி பெறவில்லை. அந்த ஆத்திரத்தில் நவாபின் நிலங்களை குறையாடிய கள்ளர் படையினரை மூர்க்காகத் தாக்கிச் சிதறடித்தார் மாபஸ்கான். இதனால் பூலித்தேவனின் படைபலம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

5.6.8 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முற்றுகை, 1756

பாளையக்காரர்கள் மதுரை அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், ஆர்க்காட்டு நவாபுகள் மதுரையை ஆக்கிரமித்தவர்கள் என்றும் கருதிய பூலித்தேவன் மதுரையை மீட்க முடிவு செய்தார். மேலும் பல மேற்குப் பக்கம் பாளையக்காரர்களைத் தன் கூட்டமைப்பில் சேர்த்துக் கொண்டார். கிழக்கத்திய பாளையக்காரர்கள் நவாபின் அடக்கு முறைக்கு அஞ்சி பூலித்தேவனுடன் சேரத் தயங்கினாலும் நட்டம் பாளையக்காரர்கள் கர்நாடக நவாபு-ஆங்கிலேயக் கூட்டாதிக்கத்துக்கு எதிராக ஒத்துழைக்க ஒப்புதல் அளித்தனர். அதேபோன்று, மதுரைப் பாளையக்காரர்களும் பூலித்தேவனுக்கு நேசக்கரம் நீட்டினர். தொடர் வெற்றிகளால் பெரிதும் ஊக்குவிக்கப் பட்ட பூலித்தேவன் விரிவுபடுத்தப்பட்ட பாளையக்காரர் கூட்டமைப்புக்குத் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார்.

பூலித்தேவன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வழியாகச் சென்று மதுரையை நவாபிடமிருந்து கைப்பற்றத் திட்டமிட்டார். அத்திட்டத்தின்படி அவர் கூட்டமைப்புப் படையினருடன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை அடைந்து அக்கோயில் நகரக் கோட்டையை **அப்துல் ரகீமின்** பிடியினின்றும் கைப்பற்றினார். எந்த இடத்திலும் எதிரிப் படையுடன் மோதாமல் மறைந்திருந்து தாக்கி அவர்களை ஆச்சர்யத்தில் வீழ்த்தினார் பூலித்தேவன். நவாபின் வீரர்கள் நிலைகுலைந்தனர்; பலர் கோட்டைக்குள் சரணடைந்தனர்; மேலும் பலர் தப்பிச் சென்றனர். இவ்வீரமிகு வெற்றி பூலித்தேவனின் புகழைப் பன்மடங்கு பெருக்கிற்று. மதில்மேல் பூனைகளாக இருந்த பாளையக்காரர்களும் பூலித்தேவன் பக்கம் சேர முன்வந்தனர். சுருங்கக்கூறின், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வெற்றி பூலித்தேவனின் தலைமைக்குக் கிடைத்த மணி மகுடமாகும்.

ஆங்கிலேயரின் எதிர்த்திட்டம்

பூலித்தேவனின் மின்னல்வேக முன்னேற்றத்தைக் கண்ட ஆர்க்காட்டு நவாபும், ஆங்கிலேயரும் கலக்கமுற்றனர். இலட்சிய வெறியோடு, திட்டமிட்டு முன்னேறும் பூலித்தேவனைத் தடுத்து நிறுத்த முடிவு செய்தனர். அதற்கேற்ப இராணுவ உத்திகளை வகுத்தனர். இம்முறை இராணுவத் தாக்குதல் பொறுப்பை ஆங்கிலேயர் ஏற்றுக் கொண்டனர். மாபஸ்கானின் திறமையின்மையை உறுதி செய்து கொண்ட ஆங்கிலேயர் பல்திறன்மிக்க கான்சாகிபை தளபதியாக நியமித்து பாளையக்காரர்களுக்கு எதிராக அனுப்பினர். கான்சாகிபு திருநெல்வேலி சென்று முகாமிட்டு பாளையக்காரர் எதிர்ப்பை எதிர்க்கொள்ளத் திட்டமிட்டார். இதன் மூலம் ஆங்கிலேயர் பாளையக்காரர்கள் சம்மந்தமாக நேரடியாகத் தலையிட்டனர். அதாவது கான்சாகிபைக் கருவியாகக் கொண்டு, தென் தமிழ் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டி, வரி வசூலை நேரடியாக மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டனர் ஆங்கிலேயர்.

5.6.9 திருநெல்வேலி தாக்குதல், 1756

மதுரையைக் கைப்பற்றுவது உறுதியாகிவிட்ட நிலையில் கூட்டமைப்புப் படைத் தலைவர்கள் சிலர் நவாபின் இராணுவ முகாமான திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றிவிட்டால் மதுரையை மீட்பது எளிது என்ற மாற்றுத் திட்டத்தை முன்வைத்தனர். தெற்கே

திருநெல்வேலியையும், மேற்கே மதுரையையும் கைப்பற்றிய பின்னர் நவாபையும் ஆங்கிலேயரையும் ஒருசேர விரட்டுவது எளிதாகிவிடும் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். கூட்டமைப்புத் தலைவர்களின் கருத்துக்கு மதிப்பளித்த பூலித்தேவன் திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் கூட்டுப்படையை வழிநடத்திச் சென்றார்.

பூலித்தேவனின் திடீர்ப் போர்த்திட்ட மாற்றத்தை அறிந்த கான்சாகிபு கிழக்குப் பகுதிப் பாளையக்காரர்களுள் சிலரை தன்பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு திருநெல்வேலியில் தன் நிலையைப் பலப்படுத்திக் கொண்டார். இந்நிலையில் பூலித்தேவனின் படை திருநெல்வேலியைத் தாக்கியது. 1756 மார்ச் 21 ஆம் தேதி துவங்கிய திருநெல்வேலி போரில் பூலித்தேவனின் கூட்டுப் படைக்கு பின்னடைவு ஏற்பட்டது. கூட்டுப் படையினர் பிரிந்து பின்வாங்கத் துவங்கினர். பேரழிவை சந்திக்க விரும்பாத பூலித்தேவன் தன் படை வீரர்களுடன் நெல்கட்டான் செவலுக்குத் திரும்பினார்.

திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றுதல், 1756

திருநெல்வேலித் தாக்குதல் தோல்வியிலிருந்து நெல்கட்டான் செவலுக்குத் திரும்பிய பூலித்தேவன் புதிய போர்க் கொள்கையை வகுத்தார். அதன்படி நவாப்-ஆங்கிலேயருடன் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டு அவர்களுக்குச் சொந்தமான பகுதிகளைத் தாக்கிச் சீரழிப்பது. இந்த இருமுனைக் கொள்கையின்படி மதுரையில் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த தீர்த்தாரப்ப முதலியுடன் கப்பம் கட்டத் தயாராக இருப்பதாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டே நவாபின் நிலங்களைச் சூறையாட கள்ளர்களை அனுமதித்தார் பூலித்தேவன்! பின்வாங்கிப் போன பாளையக்காரர்களை ஊக்கப்படுத்தி மீண்டும் கூட்டமைப்பைப் புதுப்பித்தார். கிழக்குப் பகுதிப் பாளையக்காரர்கள் சிலர் அனுப்பிய படைவீரர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு, காட்டு வழியாகச் சென்று திருநெல்வேலி மீது திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தினார் பூலித்தேவன். அதிர்ச்சிக்குள்ளான எதிரிப் படையினர் செயலிழந்தனர். திருநெல்வேலி கைப்பற்றப்பட்டது.

5.6.10 பாளையங்கோட்டை முற்றுகை, 1756

திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றி வலுவான நிலையில் இருந்த பூலித்தேவனின் கவனத்தைத் திசை திருப்பும் பொருட்டு ஆங்கிலப் படைத் தளபதி கான்சாகிபு பாளையங்கோட்டைக்கு விரைந்து சென்று கோட்டையைக் கைப்பற்றினார். இதை அறிந்த பூலித்தேவன் பாளையங்கோட்டைக்கு விரைந்து சென்று கோட்டையைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார். கோட்டைக்குள்ளிருந்த எதிரிப் படையினருக்கு உணவுப் பொருட்கள் செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தினார். பின்னர் அவரது படைவீரர்கள் கோட்டையின் மீது ஏற முற்பட்டபோது ஆங்கிலப் படையின் பீரங்கித் தாக்குதலுக்கு இலக்காயினர். வேறுவழியின்றி பூலித்தேவன் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து பின்வாங்க நேரிட்டது! கைக்கெட்டிய பாளையங்கோட்டை வாப்க்கெட்டாமல் போயிற்று!!

5.6.11 மீண்டும் திருநெல்வேலி முற்றுகை, 1757

பாளையங்கோட்டையிலிருந்து தப்பி காட்டுக்குள் சென்ற பூலித்தேவன் மதுரையை மீட்கும் இலட்சியத்தோடு செயல்பட்டார். திருநெல்வேலியில் எஞ்சியிருந்த மைசூர் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு இராணுவ உதவியை நாடினார். மாபஸ்கானையும் அவரது ஊழல் அதிகாரிகளையும் பொருளாசை காட்டித் தன்பக்கம் இழுத்துக் கொண்டார். மீண்டும் பாளையக்காரர் கூட்டமைப்பைப் புதுப்பித்தார். திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் மதுரையை மீட்க வேண்டும் என்ற திட்டப்படி திருநெல்வேலி மீது படையெடுத்தார் பூலித்தேவன். இதற்கிடையே கான்சாகிபு களக்காடு, பாப்பாங்குளம், ஆழ்வார்க்குறிச்சி, பிரமதேசம், தரன்குறிச்சி ஆகிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றி பூலித்தேவனின் கூட்டமைப்புப் படை பலத்தைப் பலவீனப் படுத்தினார். எனவே, பூலித்தேவன் திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்றும் முயற்சியைக் கைவிட்டுத் திரும்பினார்.

5.6.12 இறுதிப் போராட்டம், 1757-1761

பூலித்தேவனைப் புறங்காண்பது எளிதல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்ட கான்சாகிபு அவரை சூழ்ச்சித் திறனால் வீழ்த்த முடிவு செய்தார். பல பாளையக்காரர்களை கூட்டமைப்பிலிருந்து பிரித்தார். சபலமனமுடைய மாபஸ்கானை விலைக்கு வாங்கினார். திருவிதாங்கூர் மன்னரின் இராணுவ உதவியைப் பெற்றார். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் பூலித்தேவனை தனிமைப்படுத்தினார் கான்சாகிபு. அதன் பின்னர் கான்சாகிபு பூலித்தேவனின் பலமிக்க வாகதேவநல்லூர் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு ஒருமாத கால போராட்டத்துக்குப் பின் கைப்பற்றினார்.

சாத்தூர் கோட்டைக்குள் முகாமிட்டிருந்த பூலித்தேவனைத் தன் சூழ்ச்சித் திறனால் கோட்டையை விட்டு வெளியேறச் செய்தார் கான்சாகிபு. கோட்டையை விட்டு வெளியேறிய பூலித்தேவன் எதிரியின் இராணுவ முகாம்களைத் தாக்கி பேரழிவை ஏற்படுத்தினார். ஊத்துமலைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினார். இவற்றால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட பூலித்தேவன் பாளையம்கோட்டையையும், திருநெல்வேலியையும் கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால் பூலித்தேவனின் இறுதி முயற்சியை முறியடித்தார் கான்சாகிபு. 1761 இல் நெல்கட்டான் செவல் கோட்டையைக் கைப்பற்றினார். காட்டுக்குள் தப்பிச் சென்ற பூலித்தேவனின் மறைவு இன்று வரை அவிழ்க்கப்படாத வரலாற்று முடிச்சாகவே உள்ளது. இதுபற்றி வரலாற்று ஆதாரமற்ற பல கதைகள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

5.7 மதிப்பீடு

தமிழ்நாடு விஜய நகரப் பேரரசின் பகுதியான பின்னர் பாளையப்பட்டு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பாளையப்பகுப்பு முறை தமிழ்நாட்டுக்குப் புதிது; பாளையக்காரர்களும் தமிழ் நாட்டுக்குப் புதியவர். பாளையக்காரர்களின் இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் நிலமானிய முறை வழக்கத்துக்கு வந்தது. அதன் தாக்கத்தால் தமிழர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். குறிப்பாக, உழவர்களும் உழைப்பாளிகளும் பன்முனைச்

கரண்டலுக்கு இலக்காயினர். பாளையக்காரர்கள் தங்களது தனித்தன்மையையும், கதந்திரத்தையும் இழக்கத் தயாராக இல்லை. மதுரை நாயக்க மன்னர்களின் வாரிகளாகக் கருதிக் கொண்ட இவர்கள் ஆர்க்காட்டு நவாபுகளை அந்நியராகவந்த தங்களது மரபரிமையைப் பறித்துக் கொண்டவர்களாகவும் கருதி எதிர்த்து வந்தனர். நவாபுகளை ஆதரித்த ஆங்கிலேயரையும் அயலார்களாகவே எண்ணி எதிர்த்தனர். இந்த எதிர்ப்புக்கு ஒரு இலக்கையும், வடிவத்தையும் கொடுத்து நவாபு-ஆங்கில ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டப் பாதையைப் போட்டுக் கொடுத்தவர் பூலித்தேவன். இலட்சியக் கனவுடன் அந்நிய ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக நெல்லிக்காய்களாக இருந்த பாளையக்காரர்களை ஒன்று சேர்த்து, ஒரு கூட்டமைப்பின் கீழ்க் கொண்டு வந்து, அதற்குத் தலைமைதாங்கி, போராட்டம் நடத்திய முதல் விடுதலைப் போராளி பூலித்தேவன். இவர் பிற போராளிகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்தார். இவரது தோல்வி இவருக்குப் பின் வந்தோருக்கு வரலாற்றுப் பாடமாயிற்று.

6. பாளையக்காரர் கிளர்ச்சி II

வளர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் பேரரசைத் தன்னளவில் எதிர்த்து நின்று தன்னந்தனியாகப் போரிட்டு மாண்ட மாவீரன் கட்டபொம்மன்.

— கே.கே.பிள்ளை

6.1 வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், 1760-1799

6.1.1 இளமைப் பருவம்

கருத்தையா 1760 ஜனவரி 3 ஆம் தேதி வீரபாண்டியபுர பாளையக்காரர் ஜகவீரபாண்டியக் கட்டபொம்முவுக்கும் சண்முகக்கனியம்மாளுக்கும் தலைமகனாகப் பிறந்தார். கட்டபொம்மு என்பது மூலப்பெயர். வீரபாண்டிய கட்டபொம்முவின் இளைய சகோதரர்கள் இருவர் : 1) ஊமைத்துரை என்று அழைக்கப்பட்ட குமாரசாமி; 2) துரைசிங்கம் என்ற செவத்தையா. வீரஜக்கதேவி கட்டபொம்மு குடும்பக் குலக்கடவுள்.

6.1.2 மூதாதையர்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் மூதாதையர் விஜய நகரப் பேரரசு ஆட்சியின் போது தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து குடியேறியவர்கள். அவர்களுள் வீரதீரமிக்கவர் பொம்மு. இவர் தெலுங்கில் கெட்டிபொம்மு என்று அழைக்கப்பட்டார். இப்பெயரே காலப்போக்கில் தமிழில் கட்டபொம்மன் என்றாயிற்று. கெட்டிபொம்முவுக்கு வாரிசின்மையால் ஜெகவீரபாண்டியன் வீரபாண்டியபுரத்துக்கு (தற்போதைய ஒட்டப்பிடாரம்)ப் பாளையக்காரர் ஆனார். இவரே முதல் அல்லது ஆதிகட்டபொம்மன் என்ற பெருமை பெற்றார்.

6.1.3 பாஞ்சாலங்குறிச்சி பாளையக்காரர்

அழகிய பாண்டியபுரத்து அருகாமையிலிருந்த சாலிகுளத்தில் ஒரு கட்டபொம்மன் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த போது ஒரு முயல் ஏழு வேட்டை நாட்களை எதிர்த்து விரட்டியதைக் கண்டதாகவும், அந்த நிலம் வீரமிக்கது என்று எண்ணி, அங்கு ஒரு கோட்டையைக் கட்டி அதற்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சி என்று பெயரிட்டதாகவும் மரபுவழிக் கதை கூறுகிறது! 1790 பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதி வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் தனது 30வது வயதில் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையத்துக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார். இவர் 47வது பாளையக்காரர் என்றும், கட்டபொம்ம குலத்தில் 5வது ஆட்சியாளர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

6.1.4 கம்பெனியின் கட்டாயம்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மதுரை நாயக்கரின் பாளையக்காரராக இருந்தார். பின்னர் மதுரை ஆர்க்காட்டு நவாபின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. 1792 இல் நவாபு ஆங்கிலேயருடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி பாளையக்காரர்களிடமிருந்து கப்பம் வசூலிக்கும் உரிமை கம்பெனியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலக் கம்பெனி படை பலத்தாலும், பணபலத்தாலும் பாளையக்காரர்களிடமிருந்து கப்பத்தையும், கப்ப நிலுவையையும் வற்புறுத்திக் கட்டாயமாக வசூலிக்க முற்பட்டபோது பல பாளையக்காரர்கள் கம்பெனியின் கட்டாயத்துக்குக் கட்டுப்பட்டனர். ஆனால், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், மருது சகோதரர்கள் போன்றோர் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தனர். இந்த எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியாக மாறியது.

6.1.5 கர்நாடக ஒப்பந்தம், 1792

1792 இல் ஆர்க்காட்டு நவாப் முகமது அலியும் ஆங்கிலக் கம்பெனியும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிக்கான மூலகாரணம் என்று கருதப்படுகிறது. இப்புதிய ஒப்பந்தத்தின்படி, பாளையக்காரர்களின் விவகாரங்களில் நேரடியாகத் தலையிட்டு வரி வசூல் செய்யும் உரிமை கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும், வழக்கமான கப்பத்தொகையோடு கம்பெனிக்குச் சன்மானங்களும் வழங்க வேண்டுமென பாளையக்காரர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். யாவற்றுக்கும் மேலாக, ஆங்கில அதிகாரிகளின் வீடுகளுக்குத் தேவையான பொருட்களை வழங்க வேண்டுமென்று பாளையக்காரர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டனர். சுருங்கக்கூறின், கர்நாடக ஒப்பந்தம் பல வழிகளிலும் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒழுங்காகத் திரை செலுத்திவந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் இந்த அத்துமீறல்களுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்தினார். இதுவே அவரது கிளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாக இருந்தது. இக்கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும் போது 1792 கர்நாடக ஒப்பந்தம் தற்காலத் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் முக்கிய திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

6.1.6 கட்டபொம்மனும் ஜாக்க்ஸனும்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மேலதிகாரிகளின் கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர். சட்டங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் மதிக்கத் தெரிந்தவர். நவாபுக்கோ, கம்பெனிக்குக் கட்டவேண்டிய கப்பத்தைத் தவறாது காலத்தே கட்டி வந்தவர். அதனால் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மீது கம்பெனி மேலதிகாரிகளிடம் நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்தது. வானம் பொய்த்ததால் விளைச்சல் வெகுவாகக் குறைந்தது. பாஞ்சாலங்குறிச்சி பஞ்சத்தின் பிடியில் சிக்குண்டது. எனவே, வீரபாண்டியனால் வழக்கம் போல பாளைய மக்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து உரிய நேரத்தில் கப்பம் செலுத்த முடியாமலே போயிற்று.

ராமநாத மாவட்ட கலெக்டர் காலின் ஜாக்க்ஸன் (Collin Jackson) உண்மை நிலைமையை அறியாமல், வீரபாண்டியனை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், கம்பெனியையும் கலந்து ஆலோசிக்காமல் அவசரப்பட்டு கட்டபொம்மனைத் தண்டிக்கும் பொருட்டு ஒரு படையை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார். இதை அறிந்த கம்பெனி நிர்வாகம்

ஜாக்க்ஸனின் நடவடிக்கைக்கு சம்மதிக்கவில்லை. மாறாக, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை ராமநாதபுரத்துக்கு அழைத்து பிரச்சனையைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு கலெக்டர் ஜாக்க்ஸன் அறிவுறுத்தப்பட்டார்.

கம்பெனியின் கட்டளைப்படி கலெக்டர் ஜாக்க்ஸன் 1798 ஆகஸ்டு 18 ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தில் இரண்டு வாரங்களில் ராமநாதபுரத்தில் தன்னை வந்து சந்திக்குமாறு வீரபாண்டியனுக்குத் தெரிவித்தார். கடிதத்தை அனுப்பிவிட்டு கலெக்டர் திருநெல்வேலி சுற்றுப் பயணம் சென்றுவிட்டார். இதை அறிந்த வீரபாண்டியன் கலெக்டர் ஜாக்க்ஸனை நேரில் சந்திப்பதற்காகக் குற்றாலத்தில் காத்திருந்தார் (ஆகஸ்டு 27). ஆனால் குற்றாலம் வந்த ஜாக்க்ஸன் வீரபாண்டியனை சந்திக்க மறுத்து விட்டார்! அவரை ராமநாதபுரத்தில் சந்திக்க வேண்டும் என்று வீரபாண்டியனிடம் கூறப்பட்டது. எனினும் எப்படியும் கலெக்டரை சந்தித்து பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண விரும்பிய கட்டபொம்மன் ஜாக்க்ஸனைத் தொடர்ந்து சொக்கம்பட்டி, சிவகிரி, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், பேரையூர், கமுதி ஆகிய இடங்களுக்குப் பின் தொடர்ந்து சென்றார். எனினும் ஜாக்க்ஸன் வீரபாண்டியனை சந்திக்க மறுத்து ஆகஸ்டு 31 ஆம் தேதி தன்னை ராமநாதபுரத்தில் சந்திக்க அனுமதி வழங்கினார்.

குறிப்பிட்ட நாளன்று வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கலெக்டர் ஜாக்க்ஸனை ராமநாதபுரம் சேதுபதியின் அரண்மனை 'ராமலிங்க விலாச'த்தில் சந்தித்தார். கட்டபொம்மனுடன் அவரது அமைச்சர் சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளையும் உடனிருந்தார். கப்பக் கணக்கை சரிபார்த்த போது கட்டபொம்மன் ஒழுங்காகக் கப்பம் கட்டி வந்திருப்பது உறுதியாயிற்று. ஆனால் பஞ்சத்தால் தான் உரிய காலத்தே கப்பம் கட்ட முடியவில்லை என்று கட்டபொம்மன் கூறிய காரணத்தை கலெக்டர் ஜாக்க்ஸன் ஏற்க மறுத்தார். அதுமட்டுமல்ல. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனையும் அவரது அமைச்சர் சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளையையும் நிற்க வைத்தே பேசியதை அவமரியாதையாகக் கருதினார் கட்டபொம்மன். மேலும் வீரபாண்டியன் அரண்மனையை விட்டுச் செல்லக் கூடாது என்ற கலெக்டரின் எச்சரிக்கையை ஏற்க மறுத்தார் கட்டபொம்மன்.

கலெக்டரின் சிப்பாய்கள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனைக் கைது செய்ய முற்பட்ட போது அவர்களைப் புறந்தள்ளிவிட்டு வீரபாண்டியனும் அவரது அமைச்சரும் வெளியேறினர். அரண்மனைக்கு வெளியே மறைவிடத்திலிருந்து இதைக் கண்ட ஊமைத்துரையும் அவரது வீரர்களும் கட்டபொம்மனின் உதவிக்கு வந்தனர். அங்கு நடந்த கைகலப்பால் ஆங்கிலேயர் கிளார்க் (Clarke) குத்திக் கொல்லப்பட்டார்! இந்த அமளியில் வீரபாண்டியன் தப்பிச் சென்றுவிட்டார். அவரது அமைச்சர் கைது செய்யப்பட்டார். ஊமைத்துரையும் அவரது வீரர்களும் மாயமாய் மறைந்து விட்டனர்.

பாஞ்சாலம்குறிச்சி திரும்பிய வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் ராமநாதபுரம் சந்திப்பின்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி கம்பெனிக்கு விரிவாகக் கடிதம் அனுப்பி வைத்தார். அக்கடிதத்தில் கைது செய்யப்பட்ட அவரது அமைச்சர் சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளையை விடுவிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். கட்டபொம்மனின் கடிதத்தைப் பரிசீலித்த ஆளுநர் எட்வர்டு கிளைவ் (Edward Clive) பின்வரும் உத்தரவுகளைப்

பிறப்பித்தார்: 1) கட்டபொம்மன் சரணடைய வேண்டும்; 2) ராமநாதபுரம் நிகழ்ச்சி பற்றி நீதி விசாரணை செய்யப்படும்; 3) ராமநாதபுரம் கலெக்டர் கோலின் ஜாக்சன் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்படுவார்; அமைச்சர் சிவசுப்பிரமணியபிள்ளை விடுவிக்கப்படுவார்.

ராமநாதபுரம் நிகழ்ச்சி பற்றி விசாரிக்க வில்லியம் பிரௌன் (William Brown), வில்லியம் ஓர்ம் (William Orm), ஜான் காஸ்மேயர் (John Casmayor) ஆகியோரைக் கொண்ட விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது. இக்கமிஷன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் பின்வரும் முடிவுகள் தெளிவாயிருந்தன: 1) பாளையக்காரர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கீழ்பணிய மறுத்தார். ஆனால் கலகம் செய்தார் என்பதற்கான எவ்வித ஆதாரங்களும் இல்லை; 2) கலெக்டர் காஸின் ஜாக்சனின் நடத்தை கண்டிக்கத்தக்கது; 3) கலெக்டரின் கட்டளையை கட்டபொம்மன் நிறைவேற்றியதில் காலதாமதம் எதுவுமில்லை; 4) பேட்டி கொடுக்காமல் 23 நாட்கள் அலையவிட்டதால் வீரபாண்டியன் அவமதிக்கப்பட்டார்; 5) ராமநாதபுரம் அரண்மனையில் கடுமையாக நடத்தப்பட்டதால் தான் கட்டபொம்மன் பாதுகாப்பு கருதி வெளியேற நேரிட்டது; 6) கலவரத்தில் குத்தப்பட்டு உயிரிழந்த கிளார்க்கின் குடும்பத்துக்கு உரிய இழப்பீட்டை வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் ஏற்க வேண்டும். சுருங்கக் கூறின், விசாரணைக் குழு கட்டபொம்மனை நிரபராதி என்று தீர்ப்பளித்தது. ராமநாதபுர மாவட்ட ஆட்சியர் ஜாக்சனுக்குப் பதில் எஸ்.ஆர்.லஷிங்டன் (S.R.Lushington) நியமிக்கப்பட்டார்.

6.1.7 கம்பெனி விரோத நடவடிக்கைகள்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் சம்மந்தமாக ஆங்கிலக் கம்பெனி நியாயமாக நடந்து கொண்டாலும், ராமநாதபுரம் ஆட்சியர் ஜாக்சனால் தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை அவரால் மறக்க முடியவில்லை. கம்பெனியை நம்பினாலும் கம்பெனி அதிகாரியை நம்ப முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தார் கட்டபொம்மன். ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று தீர்மானித்த அவர் சிவகங்கை மருதுபாண்டியன் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக உருவாக்கிய கூட்டமைப்பில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றார். 1799 ஜூன் முதல் தேதி கட்டபொம்மன் தனது வீரர்களுடன் மருதுபாண்டியனை சந்திக்க சிவகங்கை புறப்பட்டார். இருவரும் சந்தித்துப் பேசிய பின் (ஜூன் 5) மருது பாண்டியன் அனுப்பிய வீரர்களுடன் வீரபாண்டியன் பாஞ்சாலங்குறிச்சி திரும்பினார். கட்டபொம்மனின் நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்த ராமநாதபுரம் ஆட்சியர் கம்பெனிக்கு அவரது அறிக்கையை அனுப்பினார். கட்டபொம்மனின் கம்பெனி விரோத நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலேயரை விழிப்படையச் செய்தன.

6.1.8 சிவகிரி படையெடுப்பு

பிரிட்டிஷ் படைகள் மைசூர் போரில் ஈடுபட்டிருந்ததைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தனது படைபலத்தையும் செல்வாக்கையும் பெருக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டார் கட்டபொம்மன். பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டை சமவெளியில் இருந்தமையால் அது எதிரியின் தாக்குதலைத் தாங்காது என்பதை அறிந்த கட்டபொம்மன் பலமிக்க சிவகிரி கோட்டையைக் கைப்பற்றத் தீர்மானித்தார். சிவகிரி பாளையக்காரர் ஆங்கிலேயரின் ஆதரவாளர். ஆனால் அவரது மகனும் மருமகனும்

கம்பெனிக்கு எதிரானவர்கள். எனவே, வீரபாண்டியன் அவர்களது துணையுடன், தளவாய் குமாரசாமி நாயக்கர் தலைமையில் ஒரு படையை சிவகிரிக்கு அனுப்பி வைத்தார் கட்டபொம்மன். கட்டபொம்மனின் சிவகிரி படையெடுப்பு ஆங்கிலேயருக்கு விடப்பட்ட சவாலாகக் கருதப்பட்டது.

6.1.9 பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் போர், 1799

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு சாதகமாக இருந்த சூழ்நிலை நான்காம் மைசூர் போரின் முடிவில் பாதகமாய்ப் போயிற்று. இப்போரில் வெற்றிவாகை குடிய கவர்னர்-ஜெனரல் வெல்லெஸ்லி பிரபு (Governor General Lord Wellesley) கட்டபொம்மனின் எதிர்ப்பை முறியடிக்கத் தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். 'கட்டபொம்மனின் கிளர்ச்சி நடத்தை'க்கு இராணுவத் தீர்வு காணத் தீர்மானித்தார். அதன்படி, கட்டபொம்மன் கம்பெனியின் விரோதிகளுடன் கூட்டு சேராமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டார் (1799, மார்ச் 16). திருச்சி, தஞ்சை, மதுரையிலிருந்த படைகள் திருநெல்வேலிக்கு விரையுமாறு உத்தரவிட்டார் (மே). இவர்களுடன் திருவிதாங்கூர் மன்னரின் படையினரும் சேர்ந்து கொண்டனர். பாளையக்கார முறையை ஒழிப்பதன் மூலம் பாளையக்காரர்களின் கிளர்ச்சியை முறியடித்து விடலாம் என்பது வெல்லெஸ்லியின் திட்டம். நான்காம் மைசூர் போர் ஆங்கிலேயருக்கு சார்பாக முடிந்ததற்கும், கட்டபொம்மன் சிவகிரி மீது படையெடுத்ததும் வெல்லெஸ்லி பிரபு எதிர்பார்த்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தது. பழுத்துக் காய்ச்சிய இரும்பை அடிப்பதைப் போன்று கட்டபொம்மனைக் களையெடுக்க மேஜர் பானர்மனை (Major Bannerman) கூடுதல் அதிகாரங்களோடும், பலமிக்கப் படையோடும் அனுப்பினார்.

மேஜர் பானர்மன் தலைமையில் சென்ற ஆங்கிலப் படை ராமநாதபுரம் வழியாக திருநெல்வேலி சென்றது. அங்கிருந்து கொண்டு தன்னை 1799 செப்டம்பர் 4 ஆம் தேதி பாளையங்கோட்டையில் வந்து சந்திக்குமாறு கட்டபொம்மனுக்கு இறுதி எச்சரிக்கை அனுப்பினார் (செப்டம்பர் 1). குறிப்பிட்ட தேதியில் பானர்மனை சந்திப்பது சாத்தியமில்லை என்று கட்டபொம்மன் பதில் அனுப்பியதால் ஆங்கிலத் தளபதி இராணுவ நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். அவரது படை கட்டபொம்மன் தன் வீரர்களுடன் இருந்த பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையைச் சூழ்ந்து கொண்டது. கட்டபொம்மனைக் காப்பாற்ற அண்டைக் கிராமங்களிலிருந்து வந்தோர் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். வலுவான நிலையில் இருந்த பானர்மன் ராமலிங்க முதலியாரை கோட்டைக்குள் அனுப்பி கட்டபொம்மனைச் சந்தித்துப் பேசி சரணடையச் சொல்லச் செய்தார். ஆனால் கட்டபொம்மன் பானர்மனின் கோரிக்கையை நிராகரித்தார்.

கோட்டையின் பலவீனத்தைப் பற்றி ராமலிங்க முதலியார் கொடுத்த தகவலின் பேரில் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையின் தெற்கு நுழைவாயிலில் பீரங்கிகள் கொண்டு தகர்க்கப்பட்டது. எட்டயபுரம் மற்றும் திருவிதாங்கூர் படைகள் மேற்கு வாயிலைத் தாக்கின. உள்ளே நுழைந்த ஆங்கிலப் படையை எதிர்க்கொண்ட ஊமைத்துரையின் வீரர்கள் பேரழிவை ஏற்படுத்தினர். தளபதி காலின்ஸ் கொல்லப்பட்டார். பானர்மன் எதிர்பார்த்தபடி கட்டபொம்மனை எளிதில் கைப்பற்ற முடியவில்லை. எனவே கூடுதல்

படையைப் பாலையங்கோட்டையிலிருந்து வரவழைத்துப் பன்முனைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கோட்டையை விட்டு வெளியேறி **காட்குடி ரோக்கு** விரைந்தனர். **காட்குடியில் அவர்களுக்குப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது.** சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளை கைது செய்யப்பட்டார். கட்டபொம்மன் தப்பிச் சென்று விட்டார்.

காட்குடியிலிருந்து தப்பிச் சென்ற வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை புதுக்கோட்டை மன்னர் விஜயரகுநாத தொண்டைமான் **களப்பூர்** காட்டிலிருந்து பிடித்துத் தளபதி **பானர்மனிடம் ஒப்படைத்தார்.** கட்டபொம்மனின் படைவீரர்கள் சிவசுப்பிரமணிய வழுதியாக திண்டுக்கல் தப்பிச் சென்று மருதுபாண்டியரும் கோபாலநாயக்கரும் தங்கியிருந்த ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்பு முகாமில் சேர்ந்தனர்.

கைது செய்யப்பட்டோர் அனைவரும் ஆங்கிலேயர் ஆதரவுப் பாலையக்காரர்களைக் கொண்ட மன்றத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டனர். இம்மன்றத்தில் எட்டயபுரம், சிவகிரி பாலையக்காரர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். விசாரணைக்குப்பின் கிளர்ச்சித் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அதன்பின் **1799 செப்டம்பர் 13 ஆம்** தேதி நாகலாபுரம் சுந்தரபாண்டியன் கோபாலபுரத்திலும், சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளை நாகலாபுரத்திலும் தூக்கிலிடப்பட்டனர். மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் (செப்.16) கட்டபொம்மன் தனியாக பாலையக்காரர் மன்றத்தினரால் விசாரிக்கப்பட்டார். கட்டபொம்மன் தன்மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றங்களை மனக்கலக்கமின்றி ஒத்துக் கொண்டார். **1799 செப்டம்பர் 17 ஆம்** தேதி வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கயத்தாற்றில் தூக்கிலிடப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். இறுதி மூச்சு உள்ளவரை கட்டபொம்மன் தளராமன உறுதியுடனும், இறுமாப்புச் செருக்குடனும் கணப்பட்டார் என்று மேஜர் பானர்மன் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'வீரபாண்டியன் தன் வாழ்நாளின் இறுதி நாட்களை ஒரு மாவீரனுக்குரிய இறுமாப்புடன் எதிர்கொண்டார்' என்று புகழாரம் சூட்டியுள்ளார் பேராசிரியர் கே.ராஜய்யன்.

6.1.10 மதிப்பீடு

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் இயல்பாகவே அமைதியானவர்; அமைதியை விரும்பியவர். சட்டத்தை மதித்துத் தவறாமல் கப்பம் கட்டி வந்தவர். வாடிய பயிரைக் கண்டு வாடிய வள்ளலார் போன்று பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலங்குறிச்சி மக்களின் துயர் துடைக்கப் பாடுபட்டவர். கம்பெனி உயர் அதிகாரிகளின் மதிப்பைப் பெற்றிருந்தவர். சத்தியத்தையும் சமாதானத்தையும் கட்டிக் காத்தவர். அப்படிப்பட்ட அகிம்சா மூர்த்தியை ராமநாதபுர மாவட்ட ஆட்சியர் அவமதித்தார், உதாசீனப்படுத்தினார். அதன் காரணமாக கட்டபொம்மன் ஆங்கில ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராடத் துணிந்தார். எண்ணித் துணிந்த வீரபாண்டியன் தன் முடிவிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

கிளர்ச்சிக்கார கட்டபொம்மன் மருது பாண்டியன் உருவாக்கிய ஆங்கில எதிர்ப்புக் கூட்டணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். திருநெல்வேலி கிளர்ச்சிக்கார பாலையக்காரர்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார். ஆங்கிலேயரை ஆதரித்த சிவகிரி மீது படையெடுத்தார். ஒற்றர் மூலம் எதிரிகளின் நடமாட்டங்களைக் கண்காணித்தார். நெருக்கடியான நேரத்திலும் ஆங்கிலேயரிடம் அடிபணிய மறுத்தார். உயிர் மூச்சு

உள்ளவரை ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடிய கட்டபொம்மன் சக பாளையக்காரர் களால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார். சாகும் போதும் செருக்கோடு செத்தார். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பிறவிப் போராளி அல்லர்; சூழ்நிலைக் கட்டாயத்தால் கிளர்ச்சிக்காரரானவர்.

6.2 ஊமைத்துரை

6.2.1 அண்ணனும் தம்பியும்

வீரபாண்டியன், ஊமைத்துரை, குமாரசாமி ஆகிய மூவரும் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள். இம்மூவரும் பாளையப்பற்றுமிக்க வீரர்கள். இவர்கள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்குத் தோன்றாத் துணையாக இருந்தார்கள். குறிப்பாக, ஊமைத்துரை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிரான பாளையக்காரப் போரில் பிரதான பங்கேற்றார். 1798 இல் ராமநாதபுரம் சேதுபதியின் அரண்மனையில் கட்டபொம்மனின் உயிருக்கு ஊறுநேரவிருந்த நேரத்தில் ஆங்கில பாதுகாவலர் வீரர்களுடன் போரிட்டு கட்டபொம்மன் தப்பிச் செல்லக் காரணமாக இருந்தார். பின்னர் 1799 இல் மேஜர் பானம்ன் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டை மீது பீரங்கித் தாக்குதல் நடத்தி உள்ளே நுழைந்த போது அவர்களை தீர்த்துடன் எதிர்க்கொண்டு போராடி அவர்களது தாக்குதலை தடுத்து நிறுத்தினார். கோட்டையைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர் ஊமைத்துரையைக் கைது செய்து பாளையம்கோட்டை சிறையில் அடைத்தனர். 1801 பிப்ரவரி மாதம் சிறையிலிருந்து தப்பிய ஊமைத்துரை கட்டபொம்மன் விட்டுச் சென்ற ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். சிறையிலிருந்து ஊமைத்துரை தப்பிய வீரச்செயலை “ஆக்ராவிலிருந்து தப்பிய சிவாஜியின் தீரச் செயலைப் போன்றது” என்று ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார் பேராசிரியர் இராஜ் காளிதாஸ்.

6.2.2 தூத்துக்குடி தாக்குதல், 1801

பாளையங்கோட்டையிலிருந்து தப்பிய ஊமைத்துரை பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையைப் புதுப்பித்துக் கட்டினார். பிற பாளையக்காரர்களை ஒன்று திரட்டி, ஒருங்கிணைத்து, மற்றொரு கூட்டமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். எட்டையபுரம், ஊத்துமலை பாளையக்காரர்களைத் தவிர பிற திருநெல்வேலி பாளையக்காரர்கள் ஊமைத்துரையோடு சேர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போராட ஆதரவளித்தனர். சிவகங்கை மருதுபாண்டியன் அனுப்பிய படை வீரர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஊமைத்துரை 1801 மார்ச் 3 ஆம் தேதி தூத்துக்குடியைத் தாக்கிக் கைப்பற்றினார். இது ஊமைத்துரையின் தலைமையில் செயல்பட்ட கூட்டுப்படைக்குக் கிடைத்த குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியாகும்.

6.2.3 முற்றுகை முறியடிப்பு, 1801

ஆங்கிலேயர் பாஞ்சாலங்குறிச்சியைக் கைப்பற்றும் முயற்சியைக் கைவிட வில்லை. அவர்கள் திருவிதாங்கூர் மன்னர் அனுப்பிய படையின் துணை கொண்டு தளபதி காலின் மெக்காலே தலைமையில் 1801 மார்ச் 13 ஆம் தேதி பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். ஊமைத்துரையும், அவரது சகோதரர் தளவாய்

குமாரசாமிபுரம் அவர்களது வீரர்களும் ஆங்கிலேயரின் தாக்குதலை உறுதியுடன் எதிர்க்கொண்டனர். இந்த வாழ்வா-சாவா போராட்டத்தில் ஆங்கிலேயர் பலர் உயிரிழந்தனர். ஆங்கிலேயர் படை பின்வாங்கியது. ஆங்கிலேயர் முற்றுகை முறியடிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டாவது வெற்றியால் ஊமைத்துரையின் வீரக்கரம் மேலோங்கி நின்றது.

6.2.4 மீண்டும் முற்றுகை, 1801

பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டை முற்றுகைத் தோல்வி தளபதி காலின் மெக்காலேக்குப் பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. எனினும், அவர் மீண்டும் முற்றுகையிட்டு அக்கோட்டையைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டார். மெக்காலே சென்னை, ஆர்க்காடு, திண்டுக்கல், திருச்சி, மலபார் பகுதிகளிலிருந்து படைகளைத் திரட்டினார். தஞ்சை மன்னர் சரபோஜியும், புதுக்கோட்டை தொண்டைமானும் ஆங்கிலேயருக்கு ஆதரவாக இருந்தனர்.

1801 மே 24 ஆம் தேதி லெப்டினன்ட் கர்னல் அக்னியூ (Lt.Colonel Agnew) தலைமையில் ஆங்கிலேயரின் கூட்டுப்படை பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை முற்றுகையிட்டது. 53 நாட்கள் தொடர்ந்து கோட்டை மீது பீரங்கித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இரு தரப்பிலும் பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது. இறுதியில் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது. ஊமைத்துரை பலத்த காயங்களுடன் உயிர் தப்பினார்.

6.2.5 காளையார்கோவில் கிளர்ச்சி, 1801

பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலிருந்து தப்பிச் சென்ற ஊமைத்துரை காளையார்கோவில் காட்டுக்குள் மருது சகோதரர்களை சந்தித்து அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடினார். மருது சகோதரர்கள் துவக்கிய ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்பு தென்னிந்திய கிளர்ச்சியில் பேரார்வத்துடன் பங்கேற்றார் ஊமைத்துரை. காளையார்கோவில் கிளர்ச்சிக் கேந்திரமாயிற்று. தளபதி மெக்னீன் (Lieutenant Maclean) தலைமையில் காரைக்குடி வந்த ஆங்கிலப் படையை ஊமைத்துரையின் தலைமையின் கீழ் வந்த படை சுற்றிச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கியது. இத்தாக்குதலை எதிர்க்கொள்ள முடியாத மெக்னீன் படை பின்வாங்க நேரிட்டது!

பின்வாங்கிய ஆங்கிலப் படை திருச்சி, திருவிதாங்கூர், புதுக்கோட்டை, இலங்கை ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்த உதவிப் படையுடன் கர்னல் அக்னியூ (Lt.Colonel Agnew)வின் தலைமையில் 1801 செப்டம்பர் மாதம் காளையார் கோயிலைத் தாக்கினார். சிவகங்கையின் பல பகுதிகள் கைப்பற்றப்பட்டன. இன்ஸ் (Innes), பிளாக்பர்ன் (Blackburne), மெக்காலே (Macaulay) தலைமையில் காளையார் கோயில் மீது மும்முனைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இத்தாக்குதலைத் தீர்த்துடன் எதிர்க்கொண்ட ஊமைத்துரை காளையார்கோயில் ஆங்கிலப் படையால் கைப்பற்றப்பட்ட பிறகு திண்டுக்கல்லுக்குத் தப்பிச் சென்றார் (அக்டோபர் 1).

6.2.6 திண்டுக்கல் தாக்குதல், 1801

திண்டுக்கல்லுக்குத் தப்பிச் சென்ற ஊமைத்துரை மூன்று நாட்களுக்குள் சில ஆயுதம் தாங்கிய வீரர்களைத் திரட்டினார்! பின்னர் விருப்பாட்சியைக் கைப்பற்றி அதன்

அடர்ந்த காடுகளுக்குச் சென்று ஊமைத்துரை போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். பின்னர், திண்டுக்கல்லில் ஜோன்ஸ் (Jones) தலைமையிலான படையைத் தோற்கடித்தார். ஊமைத்துரையின் படை வீரர்கள் எதிரிகளை விருப்பாட்சியிலும், சேத்ரம்பட்டியிலும் இடைமறித்துத் தாக்கினர். தோல்வியடைந்த ஊமைத்துரையும் அவரது படை வீரர்களும் திண்டுக்கல் பள்ளத்தாக்கில் பதுங்கினர். ஆங்கிலப் படை அவர்களைத் துரத்திச் சென்று தாக்கியது. மூன்று நாட்கள் உணவின்றி வாடிய கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கைது செய்யப் பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட கிளர்ச்சித் தலைவர்கள் கொடூரமாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். 1801 நவம்பர் 16 ஆம் தேதி ஊமைத்துரையும் அவரது இளைய சகோதரர் செவத்தையாவும் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டதாக ஜேம்ஸ் வெல்ஷ் (James Welsh) தனது இராணுவ நினைவுக் குறிப்புகளில் (Military Reminiscences) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

6.2.7 மதிப்பீடு

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனும் ஊமைத்துரையும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களைப் போன்றவர்கள். இவ்விருவரும் பாஞ்சாலங்குறிச்சி பாளையத்தின் சுதந்திரத்துக்காக ஆர்க்காட்டு நவாபு-ஆங்கிலக் கம்பெனி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாக இருந்து போராடியவர்கள். அண்ணன் விட்டுச் சென்ற பணியை தம்பி தலைமேற்கொண்டு தொடர்ந்தார். பாளையங்கோட்டை சிறையிலிருந்து தப்பி வந்த ஊமைத்துரை பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையைப் புதுப்பித்துப் பலப்படுத்தினார்; தூத்துக்குடித் தாக்குதலை வெற்றிகரமாக நடத்தினார்; பாஞ்சாலங்குறிச்சி முற்றுகையிலிருந்து ஆங்கிலப் படையைப் பின்வாங்கச் செய்தார்; பாஞ்சாலங்குறிச்சி மீண்டும் தாக்கப்பட்டபோது தீரத்துடன் எதிர்கொண்டார். காளையார்கோவில் கிளர்ச்சியின் போதும், திண்டுக்கல் தாக்குதல் போதும் எதிரிகளைத் திணறச்செய்தார்.

ஊமைத்துரையும் அவரது இளவல் துரைசிங்கம் செவத்தையாவும் மருது சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து விரிவான ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றனர். ஊமைத்துரை துறைபோதிய ராஜதந்திரி; போர் முறைகளையும், நுட்பங்களையும், உத்திகளையும் கைவரக் கற்றவர்; பிற பாளையக்காரப் போராளிகளுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்படக்கூடிய தலைமைத் திறன்மிக்கவர். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை இறுதிவரை எதிர்த்துப் போராடி உயிர்த் தியாகம் செய்தவர். தற்காலத் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றின் போராளிகள் பட்டியலில் இடம் பெறத்தக்கவர் ஊமைத்துரை என்பதில் ஐயமில்லை.

6.3 அரசி வேலு நாச்சியார், 1730-1790

6.3.1 முத்து வடுகநாதர்

வேலு நாச்சியார் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த முதல் பெண் அரசி என்ற பெருமைக்குரியவர். இவர் சிவகங்கைச் சீமையை ஆட்சி செய்த முத்து வடுகநாதரின் மனைவி ஆவார். தாண்டவராயபிள்ளை அமைச்சராயிருந்த போது வேலு நாச்சியார் அவரது கணவர் முத்து வடுகநாதருக்கு நல்ல மனைவியாகவும், நண்பராகவும், ஆலோசகராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார். முத்து வடுகநாதர் டச்சுக்காரர்களுக்கு

வர்த்தக வசதிகள் செய்து கொடுத்தமையால் ஆங்கிலேயர் இருமுறை சிவகங்கை மீது படையெடுத்து, காளையார்கோயிலைக் கைப்பற்றியபோது வடுகநாதர் வீரத்துடன் போரிட்டு மடிந்தார் (1772 ஜூன் 21). கணவருடன் போர்க்களத்திலிருந்து போரிட பங்கேற்ற வேலுநாச்சியாரின் செயல் பிரமிக்கத்தக்கது; பாராட்டுக்குரியது.

6.3.2 விதவை வேலுநாச்சியார்

கணவர் முத்து வடுகநாதரின் வீர மரணத்துக்குப் பின் விதவை வேலு நாச்சியார் அவரது மகள் வேலாச்சி நாச்சியார், அமைச்சர் தாண்டவராய பிள்ளை ஆகியோருடன் விருப்பாட்சிக்குத் தப்பிச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் எட்டு ஆண்டு காலம் ஐதர் அலியின் பாதுகாப்புப் பராமரிப்பில் இருந்தனர். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வேலு நாச்சியார் ஒரு படையைத் திரட்டி, ஐதர் அலி மற்றும் கோபால நாயக்கருடன் சேர்ந்து ஆங்கிலேயரைத் தாக்கத் திட்டமிட்டார். அதன்படி, 1780 இல் இக்கூட்டுப்படை சிவகங்கையில் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்டது. இப்போரின் போது மருது சகோதரர்கள் தளபதிகளாகச் செயல்பட்டனர். இப்போருக்குப் பின் சிவகங்கை வேலுநாச்சியார் வசம் வந்தது; அவர் சிவகங்கை அரசியானார்.

6.3.3 அரசி வேலு நாச்சியார், 1780-1790

சிவகங்கையின் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற வேலுநாச்சியார் பத்தாண்டு காலம் நல்லாட்சி செய்தார். ஐதர் அலியும், கோபால நாயக்கரும் அவருக்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்தனர். சின்ன மருது அரசியின் அமைச்சராகவும், பெரிய மருது தலைமைத் தளபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்விருவரும் அரசியின் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக இருந்து அவரது பத்தாண்டுகால ஆட்சியில் பங்கேற்றனர். அரசி வேலு நாச்சியார் ஆட்சிப் பொறுப்பை மருது சகோதரர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இறந்தார் (1790).

6.4 மாவீரன் தீரன் சின்னமலை, 1756-1805

6.4.1 பட்டக்காரர் பரம்பரை

தீரன் சின்னமலை பாளையம்கோட்டை பட்டக்காரர் அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1756 ஏப்ரல் 17 ஆம் தேதி மேலபாளையத்தில் ரத்னசாமிக்கும் பெரியாத்தாளுக்கும் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் தீர்த்தகிரி கவுண்டர். பின்னர் மாவீரன் தீரன் சின்னமலை என்று அழைக்கப்பட்டார். மைசூரின் அதிபரான ஐதர் அலி கொங்கு நாட்டை அபகரிக்கத் தீர்மானித்தார். அவரது திவான் முகமது அலி கொங்கு நாட்டில் தீர்த்தகிரி குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான பகுதிகளைக் கையகப்படுத்தி, மக்களைக் கொடுமைப்படுத்திக் கட்டாய வரிவசூல் செய்தார். தீர்த்தகிரியும் அவரது இரு சகோதரர்களும் முகமது அலியை சிவன் மலை மற்றும் சென்னிமலையில் இடைமறித்து சந்தித்து வரிப் பணத்தை மீட்டு கொங்கு நாட்டு உரிமையை நிலைநாட்டினர். தீர்த்தகிரியின் தீரச் செயல் மக்களிடையே விரைந்து பரவியது.

6.4.2 தீர்த்தகிரி சின்னமலை

அவமதிக்கப்பட்ட மைசூர் திவான் முகமது அலி சங்ககிரியிலிருந்து ஒரு படையை அனுப்பினார். தீர்த்தகிரி அப்படை காங்கேயத்தை அடைவதற்கு முன் நொய்யல் ஆற்றங்கரையில் இடைமறித்துத் தோற்கடித்தார். இதுவே தீர்த்தகிரி பெற்ற முதல் வெற்றியாகும். மைசூர் சுல்தான் ஐதர் அலி பழிவாங்கும் நோக்குடன் தாக்கக்கூடும் என்று எண்ணிய தீர்த்தகிரி சின்னமலை கொங்கு நாட்டு கிராமங்களிலிருந்து இளைஞர்களைத் தெரிவு செய்து, அவர்களுக்குப் போர்ப் பயிற்சி கொடுத்து, ஒரு படையை உருவாக்கினார். இதன் மூலம் தீரன் சின்னமலை கொங்கு நாட்டு மக்களின் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்டார்.

6.4.3 தீரனும் திப்புவும்

ஐதர் அலி இறந்தபின் (1782 ஜூலை 12) அவரது வாரிசான திப்பு சுல்தான் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்க்க மாவீரன் தீரன் சின்னமலையின் ஆதரவையும், உதவியையும் வேண்டினார். சின்னமலை திப்பு சுல்தானுடன் சேர்ந்து பொது எதிரியான ஆங்கிலேயரை எதிர்க்க ஒப்புதல் அளித்தார். கூட்டுப் படைக்கு பிரெஞ்சுப் போர் வல்லுநர்கள் பயிற்சி அளித்தனர். நான்காம் மைசூர் போரின் போது (1799) தீரன் சின்னமலையின் வீரர்கள் திப்பு சுல்தானின் தலைமையின் கீழ் மாலவல்லிப் போர் முனையில் ஆங்கிலப் படையை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். இப்போரில் திப்பு சுல்தான் கொல்லப்பட்டார் (1799 ஏப்ரல் 5).

6.4.4 ஓடநிலா வெற்றி

திப்பு சுல்தான் இறந்த பின்னர் தீரன் சின்னமலையும் அவரது வீரர்களும் கொங்கு நாடு திரும்பினர். ஆங்கிலேயரை எதிர்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் சின்னமலை. (ஓடநிலா) என்ற வலிமைமிக்க அரண்மனையை எழுப்பினார். அங்கு ஒரு படைக்கலச் சாலை (Ordinance Factory)யைக் கட்டினார்; பீரங்கிகளும், துப்பாக்கிகளும் தயாரிக்கப்பட்டன. தீரன் சின்னமலையின் கொங்கு நாட்டுப் பற்றும், ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்பும் பக்கத்துப் பாளையக்காரர்களையும் பற்றிக் கொண்டது. ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கூட்டமைப்பு அமைத்துப் போராட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தனர்.

6.4.5 பெரும் பின்னடைவு

கொங்கு நாட்டைத் தங்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் ஆங்கிலேயர் ஒருவரை தூது அனுப்பி கொங்கு நாட்டின் மீது ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டு கப்பம் செலுத்துமாறு அறிவுறுத்தினர். ஆனால் தீரன் சின்னமலை ஆங்கிலேயரின் சவாலை எதிர்த்து கொங்கு நாட்டின் இறையான்மையை நிலைநாட்டத் துணிந்தார். தீரன் சின்னமலையின் துணியையும் அறைகூவலையும் கண்டு அதிர்ந்து போன ஆங்கிலேயர் தளபதி மாகிஸ்கான் (Col. Makiskan) தலைமையில் சின்னமலையைக் கைது செய்ய அனுப்பினார். தீரன்

சின்னமலை எதிரிப் படையை நொய்யல் ஆற்றங்கரையில் தோற்கடித்தார். தளபதி மாகிஸ்கான் கொல்லப்பட்டார்!

6.4.6 வீர மரணம்

ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்பட்ட பெரும் பின்னடைவைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத ஆங்கிலக் கம்பெனி தளபதி ஹாரிஸ் (Captain Harris) தலையில் ஒரு குதிரைப் படையை அனுப்பியது. ஒடநிலாவை அடைந்த குதிரைப் படையை தீர்த்துத் தாக்குதல் நடத்தி நிலைகுலைபச் செய்தார் தீரன் சின்னமலை. இத்தாக்குதலை சமாளிக்க முடியாத தளபதி ஹாரிஸ் பின்வாங்க நேரிட்டது (1802). அதன்பின் ஆங்கிலேயர் ஒரு பலமிக்க பிரங்கிப் படையை அனுப்பியது. அதை அறிந்த சின்னமலையும் அவரது குடும்பத்தினரும் கருமலைக்குச் சென்றுவிட்டனர். ஆங்கிலேயரின் பிரங்கிப் படை ஒடநிலா அரண்மனையைத் தரைமட்டமாக்கிற்று. நல்லப்பன் என்ற சமையல்காரனால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட சின்னமலையும் அவரது சகோதரர்களும் கைது செய்யப்பட்டு சங்ககிரி சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். கொங்கு நாட்டின் மீது ஆங்கிலேயரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் சின்னமலையை மன்னிக்கத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறியது கம்பெனி. ஆனால் தீரன் சின்னமலை எந்த நிபந்தனையையும் ஏற்க மறுத்துவிட்டார். எனவே, 1805 ஜூலை 31 ஆம் தேதி மாவீரன் சின்னமலையும் அவரது சகோதரர்களும் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

6.5 சுவர்னகிரி வீரன் சுந்தரலிங்கம், 1771-1799

6.5.1 நம்பிக்கை நட்சத்திரம்

சுந்தரலிங்கம் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சுவர்னகிரியில் 1771 ஆம் ஆண்டு கட்டக் கருப்பணத் தேவேந்திரருக்கும் முத்தம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது மனைவி சண்முகவடிவு. சுந்தரலிங்கம் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தளபதிகளில் ஒருவராக உடனிருந்தார். நதிநீர்ப் பங்கீடு சம்பந்தமாக பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்கும் எட்டயபுரத்துக்குமிடையே ஏற்பட்ட தகராறில் சுந்தரலிங்கம் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைத்ததிலிருந்து இவரது அரசியல் வரலாறு துவங்கியது எனலாம். அதன்பின் அவர் கட்டபொம்மனின் படைப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டு, படிப்படியாக தளபதி அளவுக்கு உயர்ந்தார்.

6.5.2 காலத்தே செய்த உதவி

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் ராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியர் ஜாக்சனை சந்திக்கச் சென்ற போது சுந்தரலிங்கமும் ஊமைத்துரையும் அவருடன் சென்றனர். கோட்டை வாயிலில் நடந்த கைகலப்பில் சுந்தரலிங்கம் ஆங்கிலத் தளபதி கிளார்க்கைக் வெட்டிக் கொன்றதாகக் கூறப்படுகிறது. கட்டபொம்மன் தப்பிச் செல்ல சுந்தரலிங்கமும் ஊமைத்துரையும் பேருதவி செய்தனர்.

1799 செப்டம்பர் 5 ஆம் தேதி பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டை ஆங்கிலேயரால் முற்றுகையிடப்பட்டபோது சுந்தரலிங்கம் துணைத் தளபதிகளுடன் எதிரிப் படையினரை எதிர்கொண்டு பலத்த சேதத்தை விளைவித்தார். கட்டபொம்மனும், ஊமைத்துரையும்

கோட்டையை விட்டு வெளியேற சுந்தரலிங்கம் உதவி செய்தார். அவர்களைத் தொடர்ந்து சுந்தரலிங்கமும் தலைமறைவானார்.

6.5.3 ஊமைத்துரைக்கு உறுதுணை

கட்டபொம்மனுக்குப் பிறகு ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திய ஊமைத்துரைக்குத் தோன்றாத துணையாக இருந்தார் சுந்தரலிங்கம். கோல்வார்ப்டிச் சண்டையின் போது (1799 செப்டம்பர் 9) தலைமறைவான சுந்தரலிங்கம் சுவர்னகிரி, பசுவந்தானை, பட்டணமருதூர் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று இளைஞர்களைத் திரட்டி, போர்ப் பயிற்சி கொடுத்தார்; சிறு படையை உருவாக்கினார். அப்படையைக் கொண்டு பாளையங்கோட்டையில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த ஊமைத்துரையை விடுவித்தார் (1801 ஜனவரி 2).

6.5.4 இறுதிவரைப் போராட்டம்

பாளையங்கோட்டையிலிருந்து பாஞ்சாலங்குறிச்சி திரும்பிய சுந்தரலிங்கமும் ஊமைத்துரையும் சிதைந்து போன கோட்டையை விரைந்து கட்டினர். இருவரும் இணைந்து ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்புக் கூட்டமைப்பைப் புதுப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். பாஞ்சாலங்கோட்டை ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் சுந்தரலிங்கம் ஊமைத்துரையுடன் தப்பிச் சென்று மருது சகோதரர்களுடன் இணைந்து ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடினர். அவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தமைக்காக ஆங்கிலேயர் சிவகங்கை மீது படையெடுத்து, மருது சகோதரர்களைக் கைது செய்து தூக்கிலிட்டனர். அதேபோன்று, சுந்தரலிங்கமும், ஊமைத்துரையும் விருப்பாட்சியில் கைது செய்யப்பட்டு பாஞ்சாலங்குறிச்சி பிரங்கிமேட்டில் ஒரே நாளில் ஒரே இடத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டனர் (1801 நவம்பர் 16). சுந்தரலிங்கமும் ஊமைத்துரையும் ஆங்கில ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளைப் போன்று இணை பிரியாதிருந்து இறுதிவரை போராடிய சயாமிய இரட்டையர்கள் (Siamese Twins).

6.6 மாமன்னர் மருதுபாண்டியன், 1748–1801

6.6.1 இளமைப் பருவம்

மருதுபாண்டியன் 1748 டிசம்பர் 15 ஆம் தேதி மூக்கைய பழனியப்பனுக்கும் பொன்னாத்தாளுக்கும் சிவகங்கையில் அருப்புக்கோட்டைக்கு அருகே உள்ள நரிக்குடி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். அவரது இளவல் சின்னமருது 1753 இல் பிறந்தார். உடையார் சேர்வை ராமநாதபுரம் மன்னரின் ராணுவத்தின் தளபதியாக இருந்த போது அவரது குடும்பத்தை நரிக்குடியிலிருந்து விருதுநகருக்கு மாற்றினார்.

6.6.2 மருது சகோதரர்கள்

மருது சகோதரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட பெரிய மருதுவும், சின்ன மருதுவும் சூரன் கோட்டையின் போர்க் கலையில் பயிற்சி பெற்றனர். இருவரும் வலாரி (Boomerang) எறிவதில் அசகாய சூரர்கள்; அதை ஆற்றல்மிக்கப் போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர். ராமநாதபுரம் மன்னர் முத்து விஜய ரகுநாத சேதுபதி இவர்களுக்குப்

‘பாண்டியர்கள்’ என்று பெயர் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினார். சிவகங்கை மன்னர் முத்து வடுகநாதர் மருது சகோதரர்களின் வீரதீரச் செயல்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு இச்சகோதரர்களைக் கேட்டுப் பெற்று தனது ராணுவத்தில் தளபதிகளாகச் சேர்த்துக் கொண்டார். பெரிய மருதுவும், சின்ன மருதுவும் இணை பிரியா இரட்டையர்களாக இருந்து ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடினர்.

1772 இல் ஆங்கிலத் தளபதி பான் ஜோர் (Lt.Col.Bon Jour) காளையார் கோயிலைத் தாக்கிய போது சிவகங்கை மன்னர் முத்து வடுகநாதர் உயிரிழந்தார். அந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் மருது சகோதரர்கள் ராணி வேலுநாச்சியாரைப் பாதுகாப்பதன் மைசூர் சுல்தான் ஐதர் அலியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த திண்டுக்கல்லுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் மைசூர் சுல்தானின் பாதுகாப்பிலும் பராமரிப்பிலும் இருந்தனர்.

6.6.3 கள்ளர்குடி வெற்றி, 1789

வேலுநாச்சியார் ஆர்க்காடு நவாபின் ஆதரவோடு சிவகங்கை அரசியானார். அதற்குக் கைமாறாக எட்டு ஆண்டு காலமாகக் கட்டப்படாமல் இருந்த கப்பத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தார். அரசி அந்த நிபந்தனையை நிராகரித்தார். மருது பாண்டியர்கள் நவாபுக்குச் சொந்தமான பகுதிகளைச் சூறையாடினர். எனவே, ஆற்காடு நவாபு ஆங்கிலேயரின் ராணுவ உதவியோடு கள்ளர்குடியைத் தாக்கினார். மருது பாண்டியர்கள் அத்தாக்குதலை முறியடித்தனர். கள்ளர்குடி வெற்றி அவர்களது ராணுவத் தலைமையைப் பறைசாற்றியது.

6.6.4 கட்டபொம்மனும் மருது பாண்டியர்களும்

மருது பாண்டியர்கள் பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு அவருடைய ஆலோசனையைப் பெற்று வந்தனர். கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட பின்னர் (1799 அக்டோபர் 9) மருது சகோதரர்கள் ஊமைத்துரை சகோதரர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து ஆதரித்தனர். அடைக்கலமடைந்த அவர்களை ஒப்படைக்க மறுத்ததால் ஆங்கிலேயர் சிவகங்கையைத் தாக்கினர் (1801). மருது பாண்டியர்கள் அத்தாக்குதலை முறியடித்து ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான மூன்று மாவட்டங்களைக் கைப்பற்றினர்.

6.6.5 காளையார்கோயில் போர், 1801

மருது பாண்டியர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தைத் தீவிரமாக எதிர்த்து வந்தனர். இந்த எதிர்ப்புக்கு இராமநாதபுரம், தஞ்சை, மதுரைப் பகுதித் தலைவர்கள் ஆதரவளித்தனர். நான்காம் மைசூர் போரின் போது (1799) மருது பாண்டியன் ஆதரவாளர்கள் ஆங்கிலேயரின் காவல் நிலையங்களைத் தாக்கி ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயரை எதிர்க்கத் துணிந்த அனைவரையும் ஊக்குவித்து ஓரணியில் கொண்டு வந்தனர். 1801 ஜூன் மாதம் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க சுதந்திரப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார்.

மருது பாண்டியனின் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்க எதிர்ப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வரத் தீர்மானித்த கம்பெனி வலிமைமிக்க படையை அனுப்பி சிறுவயலைத் தாக்கி (ஜூலை 30), காணையார்கோயிலைக் கைப்பற்றினர் (அக்டோபர்). ஆங்கிலேயரின் பிடியிலிருந்து தப்பிய மருது பாண்டியர்கள் சிங்கம்புணரி காடுகளுக்குத் தப்பிச் சென்றனர். அவர்களைத் துரத்திச் சென்ற எதிரிப் படையினர் சோழபுரத்தில் கைது செய்தனர் (அக்டோபர் 19). 1801 அக்டோபர் 24 ஆம் தேதி மருது பாண்டியர்கள் திருப்பத்தூர் கோட்டையில் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

6.6.6 பிறவிப் போராளிகள்

மருது பாண்டியர்கள் பிறவிப் போராளிகள். அவர்களது ஆங்கிலேய ஆதிக்க எதிர்ப்பு இயல்பானது, தீர்க்கமானது. இவர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான பாளையக்காரர் கிளர்ச்சியை மக்கள் விடுதலை இயக்கமாக மாற்றினர். மருது பாண்டியனின் சுதந்திரப் பிரகடனம் சாதி, மத, நிற, இன, பிராந்திய வேறுபாடின்றி மக்கள் சார்பாக ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக விடப்பட்ட அறைகூவலாகும். மருது பாண்டியர்களின் விடுதலை உணர்வும், வீரமும், நாட்டுப் பற்றும் பாளைய எல்லை கடந்தவை; தன்னலமற்றவை; அப்பழுக்கற்றவை. 1813 இல் ஜே.கோர்லே என்ற ஆங்கில ஆராய்ச்சியாளர் மருது பாண்டியர் பற்றி எழுதிய நூலில் (Maradu An Indian Story of the Beginning of the Ninetenth Century) மருது பாண்டியர்களின் போர்ப் பிரகடனம் கி.பி.85 ஆம் ஆண்டில் ரோமானிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நிகழ்த்திய பிரிட்டானிய தளபதி கால்காகஸ் (Calgacus) பேருரைக்கு இணையானது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுருங்கக்கூறின், மருது பாண்டியர்கள் முன்னின்று நடத்திய போராட்டம் அதன்பின் வந்த போராட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது எனில் மிகையாகாது. மக்கள் நாயகனாகத் திகழ்ந்த மருது பாண்டியன் ஆங்கிலேயப் புயலுக்கு முன் ஏற்றி வைத்த அகல் விளக்கு போன்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் தமிழ் நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர் அ.இராமசாமி. 1800-1801 ஆம் ஆண்டில் மாமன்னர் மருது பாண்டியர்கள் தலைமையிலும், வழிகாட்டுதலிலும் உருவான போராட்டங்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான ஆயுதம் ஏந்திய மக்கள் புரட்சி என்று கருதுகிறார் பொன்.முத்துராமலிங்கம். மருது பாண்டியர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற தென்னிந்திய கிளர்ச்சி இந்திய விடுதலைப் போராட்டப் பயணத்தின் தனித்தன்மை வாய்ந்த மாமுயற்சியின் துவக்கமாகும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் பேராசிரியர் கே.ராஜய்யன்.

6.7 மதிப்பீடு

பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகள் கற்பிக்கும் படிப்பினை என்ன? ஆங்கிலேயர் கம்பெனி நாயக்கர்களின் ஆதரவோடும், நவாபுகளின் இயலாமையாலும் தமிழ் நாட்டில் காலூன்றி, வேர் விட்டு வளர்ந்தது; வளர்க்கப்பட்டது. வர்த்தகம் செய்ய வந்த வியாபாரிகள் ஆட்சியாளர் ஆயினர்! அவர்கள் தங்களது பலமிக்க கடற்படையாலும், தரைப்படையாலும், நவீன அறிவியல் ரீதியான அணுகுமுறையாலும், நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டாலும், தமிழ் நாட்டு ஆட்சியாளர்களோடு கூட்டு சேர்ந்து படிப்படியாகத் தங்களது அதிகார ஆதிக்க எல்லையை விரிவுபடுத்தினர். குரங்கு தன் குட்டியின் வாலைவிட்டு வெள்ளத்தின்

ஆழத்தை அறிந்து கொள்வதைப் போன்று ஆங்கிலேயர் நவாபுகளைக் கொண்டு தமிழ் நாட்டு அரசியல் ஆழத்தைக் கணக்கிட்டு ஆட்சியைப் பிடித்தனர்! இதற்காக அவர்கள் பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகளை முறியடிக்க வேண்டியதாயிற்று. அரசாங்க அதிகாரப் பிரயோகம் அத்துமீறப்படும் போது பாதிக்கப் படுவோர் கிளர்ந்தெழுவர். அதைத் தான் பாளையக்காரர்கள் செய்தனர். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடினர். அவர்களது ஆங்கில எதிர்ப்புப் போராட்டம் பின் வந்த இந்திய விடுதலைப் போராளிகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. தமிழ்நாடு இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தோற்றவாய் என்றால் மிகையாகாது.